

Z dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez pocztowy: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. Z pocztą: kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA.

Insercyja w półkolumnie, drukiem garmont, 7 centów od wiersza. — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

Cześć urzędowa.

C. k. bukowiński rząd krajowy postanowił otworzyć nanowo zakład kontumacyjny bydła rogatego w Nowosielicy dla stad pędzonych z Besarabii z zatrzymaniem dwudziestodniowego peryodu obserwacyi.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, 4. sierpnia 1862.

Cześć nieurzędowa.

Lwów, 10. sierpnia. W wstępnym artykule z dnia 2. b. m. wytyacza *Dziennik polski* przed sąd opinii publicznej sprawę z powodu domniemanej instrukcyi ministerjalnej, wydanej, „jak się z wiadomego źródła dowiaduje“ w ostatnich czasach dla użytku władz, kierujących swym wyrówna pożytkowi dotychczasowemu z prawa paszenia pochodzącemu.“

Wedle patentu o zniesieniu służebnictw i ogłoszonej doń „instrukcyi, pisze *Dziennik polski*, należy w wypadkach, jeżeli „prawo służebnictwa paszenia wynagradza się w naturze, tj. przez odstąpienie gruntu na własność — szacować grunt na własność odstąpić się mający podług jego płodności i przyznawać uprawnionemu taką ilość gruntu na własność, jaka wedle płodności gruntu pożytkiem swym wyrówna pożytkowi dotychczasowemu z prawa paszenia pochodzącemu.“

Jak się zaś *Dziennik polski* z pewnego źródła dowiaduje, wydało ministerjum władzom dotyczącym tajne polecenie, zmieniające dotychczasowe prawo ze szkoda właścicieli, obowiązanych do wynagrodzenia służebnictw pastwiskowych. Tajne to polecenie ma się natem zasadzać, „aby w razach wynagrodzenia prawa paszenia gruntem w naturze, grunt odstąpić się mający szacowany był bez względu na swą płodność, zawsze tylko jako pastwisko.“

Jesteśmy w możności zapewnić *Dziennik polski*, że podobnego tajnego polecenia czy instrukcyi wys. ministerjum władzom dotyczącym ani dawniej ani w ostatnich czasach nie wydało. — Jeżeli zaś władze te, tak teraz jak i dawniej, w razach gdy szło o wynagrodzenie gromad za ich służebnictwa paszenia przez odstąpienie gruntu, grunta tymże na własność odstąpić się mające, tylko jako pastwisko szacować dozwalały, tedy działało się to właśnie na mocy istniejących w tym względzie i ogłoszonych przepisów, w szczególności na podstawie najwyższego cesarskiego patentu z d. 5 lipca 1853. Patent ten orzeka bowiem w §. 5., że wszelkie służebnictwa tylko w ten czas wykupione czyli zniesione być mogą, jeżeli przez wykupno i sposób, w jaki ono nastąpić ma, zwykły tryb gospodarstwa stron interesowanych nie będzie zagrożonym i kultura krajowa na tem nieucierpi.

Ponieważ zaś, wyjąwszy niektóre okolice nad brzegami rzek położone i w paszę obfitujące, pasza (siano, trawa) nie stanowi w ogóle przedmiotu handlu, i po największej części każdy gospodarz potrzebną dla swego bydła paszę sam produkować musi, przeto wykupno służebnictw paszenia w okolicach w paszę nie obfitujących, nastąpić może tylko w ten czas bez narazenia zwykłego trybu gospodarstwa uprawnionych, jeżeli się im zapewni i nadal taka ilość paszy, jaką dla bydła swojego potrzebują.

Tam gdzie uprawnionymi do paszenia są pojedynczy gospodarze, przypuścić można, że każdy z nich, posiadając własne grunta, które uprawia, otrzymawszy pewną przestrzeń jako wynagrodzenie za przysługujące dotychczas prawo paszenia, przestrzeń tę będzie mógł wciągnąć w rotację zaprowadzoną w swoim gospodarstwie, i lubo nie zawsze na tym samym gruncie, to na przemian na własnych gruntach będzie mógł uprawiać rośliny pastewne. W takich wypadkach grunt tytułem wynagrodzenia odstąpić się mający, stosownie do tego składu i z przydatności swojej do uprawy sztucznej paszy szacowanym być może.

Zupełnie inny stosunek zachodzi tam, gdzie nie pojedynczy gospodarze, lecz całe gromady są uprawnione do paszenia. Gromady bowiem, niemając własnego osobnego gospodarstwa, niemogłyby gruntów przyznanych im tytułem wynagrodzenia używać do uprawy sztucznej paszy, lecz muszą takie grunta, będące wspólną własnością gromady i mające służyć do użytku każdego z członków gminy, koniecznie użyć na pastwiska. Z tego więc powodu grunta tego rodzaju nie mogą być inaczej szacowane, tylko jak pastwiska; przy innym bowiem szacunku nie otrzymałaby gromada uprawniona odpowiedniego wynagrodzenia i zostałaby pozbawiona paszy dla swego bydła potrzebnej, przeczoby tryb gospodarstwa w takich gminach rzeczywiście narazonym był na szkodę. Jeżeli więc w takich wypadkach właściciel gruntu służebnego jest przeciwny, by grunt odstąpić się mający, był szacowany jako pastwisko, natenczas stosownie do wyżej pomienionych przepisów prawnych, nastąpić musi regulacja służebnictwa, nie zaś tegoż wykupno.

W końcu musimy jeszcze zrobić uwagę, że twierdzenie „Dziennika polskiego“, jakoby przy oszacowaniu tych gruntów jako pastwisk, nie uwzględniano ich płodności czyli wydajności, zupełnie jest mylne. Znawcy bowiem do tego powołani, oceniają roczny plon i wartość każdego odstąpić się mającego gruntu, a więc także i gruntów mających służyć za pastwisko, zawsze z uwzględnieniem gatunku gleby, położenia i innych na wydajność gruntu wpływających okoliczności. Niemniej mylne i bezzasadne jest twierdzenie „Dziennika polskiego“, jakoby przy takim oszacowaniu w razach, gdy właściciel pastwisk służebnych swojego bydła na nich nie pasał, cały obszar takiego gruntu służebnego musiał być odstąpiony uprawnionym jako wynagrodzenie, a nadto jeszcze musiałby według zdania „Dziennika polskiego“, właściciel dopłacać jakąś nadwyżkę z powodu, iż uprawnieni na przyszłość z tego gruntu płacić będą podatek, opłacany dotychczas przez dawnego właściciela. Podobne przypuszczenie żadnej nie ma podstawy, gdyż według §. 28. patentu, grunt tytułem wynagrodzenia odstąpić się mający, winien być szacowanym według wydajności odpowiedniej porządnemu i racjonalnemu gospodarstwu (*nachhaltige Ertragsfähigkeit*). Ktokolwiek bliżej obeznany jest z pospolitym trybem dotychczasowego użytkowania pastwisk u nas w kraju, przyznać musi, że użytkowanie to jeszcze dalekie jest od porządnego i racjonalnego gospodarstwa. Po największej części wypędzają u nas bydło na pastwiska, gdy śniegi zaledwie stopniały a trawa dopiero kielkować zaczyna, przy tem puszczają bydło dowolnie po całym pastwisku, w skutek czego bydło większą część trawy trątuje i niszczy, i tym sposobem znaczną część plonu marnieje. Przyjawszy więc za podstawę przy oszacowaniu gruntu porządne i racjonalne gospodarstwo, okaze się, że uprawnieni i na mniejszej przestrzeni użytek dotychczasowy znajdują, i że do ich wynagrodzenia tylko pewna część służebnej realności będzie dostateczną.

Monarchia Anstryacka.

Czerniowce, d. 6. sierpnia. (Nowa fundacya.) Pan Mikołaj Dobrowolski de Buchenthal, właściciel dóbr na Bukowinie, utworzył w ostatnich czasach fundacyę, o której czytać można w dziełku, wydanem po niemiecku u Karola Gerolda syna w Wiedniu 1862 pod tytułem: Wiadomość o fundacyi na stypendya, szkoły, zakłady dobroczynne i dla rodziny Dobrowolskich de Buchenthal na Bukowinie. Wspomniany dobroczyńca przeznaczył obszerne dobra swoje Dobronoutz na Bukowinie i Gramestie w Besarabii na szkoły, fundacyę, dobroczynne zakłady i dla swojej rodziny, ale w ten sposób, że przez ciąg 50 lat, dochody z rzeczonych dóbr, będą obracane na kapitał; następuje zaś $\frac{2}{10}$ części tegoż będą użyte na cele powyższe, a $\frac{1}{10}$ na kapitał. Gdy kapitał wynosić będzie 150.000 zł. mają być za niego kupione dobra na tenże sam cel. W późniejszych czasach ma być z dochodów założona szkoła rzemieślnicza, instytut relucyzy z gospodarstwem wzorowem, reszta zaś będzie obrócona na stypendya dla młodzieńców rumuńskich, którzy w uniwersytetach kształcić się zechcą. W podobny nareszcie sposób mają powstać szkoły średnie, banki zastawnicze, ułatwienia sprzedaży ziemi osobom nie posiadającym własności, i stowarzyszenia do dzierżawy dóbr. W sto lat po śmierci fundatora inne także narodowości prócz rumuńskiej mogą brać w trzeciej części udział w nowych instytucjach. Prezentacyą stypendyów będzie zajmował się kurator rady familijnej. Zaraz po śmierci fundatora nadane będzie jedno stypendyum 300 zł. w. a. na rok; 200 zł. będą rozdane na msze, a 100 zł. azyte będą na zakupno młodego bydła dla ubogich włościan.

Fundator wyraża w testamencie, że w fundacyi swojej uwzględni głównie Rumunów, ponieważ sam jest synem tego szczepu.

Wiedeń, 9. sierpnia. (Traktat z Bawaryą względem uregulowania granic.) Dzisiejsza *Gazeta wiedeńska* podaje w części urzędowej traktat między Austryą a Bawaryą względem uregulowania granic i stosunków terytoryalnych między Czechami i Bawaryą, zawarty d. 24. czerwca 1862.

(No winy dworu) Jego Cesarzew. Mość Arcyksiążę Ludwik Wiktor odjechał 7. b. m. do Londynu.

Arcyksiężna Wilhelm i Karol Ferdynand, i Arcyksiężna Elżbieta powrócili z Zuryku do Wiednia.

Arcyksiążę Karol i Arcyksiężna Zofia przybyli 6go b. m. do Ischlu.

(Posiedzenie izby panów z 7. sierpnia.)

Zagał posiedzenie Księżę Auersperg o godzinie 11 $\frac{3}{4}$ zrana. Na ławie ministrów zasiadli pp. Rechberg, Lasser i Plener.

Baron *Pipits* zdawał sprawę o petycyi muzeum germańskiego w Norymbergu względem podwyższenia subwencyi. Izba uchwała na wniosek wydziału oddać ją ministerstwu spraw zagranicznych do należytego uwzględnienia.

Powzięte na wczorajszym posiedzeniu uchwały, zostały po raz trzeci odczytane i potwierdzone.

— Z porządku dziennego przypadło pod obradę sprawozdanie komisji finansowej o rubryce *stałych podatków*. Izba uchwaliła na wniosek komisji oznaczyć kwotę stałych podatków w budżecie na 108, 390, 118 zł. i przyjęła obadwa jej życzenia względem uwolnienia nowych budynków od podatku i względem reformy stałych podatków.

Dłuższa i obszerniejsza debata wytoczyła się potem nad *projektem ustawy względem podwyższenia nadzwyczajnego dodatku do podatku konsumcyjnego od cukru krajowego*. Odmienne od izby deputowanych proponuje komisja finansowa nowy sposób, mianowicie, ażeby podatek od wyrobu cukru z buraków w świeżym stanie ustanowiony został na 34 c., a od suszonych buraków na 1 zł. 87 c. od cetnara wiedeńskiego, i żeby zresztą zatrzymany został nadzwyczajny dodatek, któryby obliczano podług tej należyłości.

Minister *finansów* zalecał ten sposób, zaś *Książę Taxis* radził przystąpić do uchwał izby deputowanych, a tylko co do redukcji kredytu podatkowego zachować prawne stopniowanie, z 12stu na 10, potem na 8 a w końcu dopiero na 6 miesięcy w przeciągu trzech lat. Na wniosek księcia *Wincentego Auersperga* uchwaliła jednak izba podwyższenie podatku tylko na jeden rok, a zresztą przyjęła wnioski komisji finansowej.

Dalej nastąpiło sprawozdanie wydziału finansowego o rubryce *wydatków na indemnizację*, którą izba wotowała podług wniosku wydziału. Z załączonych do tego życzeń przyjęła izba pierwsze względem *zawieszenia subsydjów dla Kroacyi i Sławonii* bez debaty. Przy drugim życzeniu względem *uregulowania stosunków indemnizacyjnych w Galicyi i Krakowskim*, zabrał głos *Książę Jabłonowski* i przedstawiał w dłuższej mowie, opierając się na patencie cesarskim z 17. kwietnia 1848, że Galicya nie jest obowiązana zwracać ofiarowane przez Najjaś. Pana zaliczki na indemnizację, gdyż to był dar monarszy, którego nikt niema prawa odbierać. Po krótkiej odpowiedzi *ministra finansów* na te uwagi przyjęła izba odnośne życzenie komisji.

W końcu załatwiła jeszcze izba rubrykę *kapitałów zakładowych* i przyjęła bez debaty projekt ustawy względem *zniesienia cel przewozowych*.

Posiedzenie skończyło się o godzinie 2¹/₂ z południa.

Anglia.

(Zamknięcie parlamentu.)

Depesza z **Londynu** z 7go b. m. donosi: Dziś zamknięty został parlament. Mowa od tronu powiada: Stosunki z mocarstwami zagranicznymi są przyjazne i pomyślne. Dalej wyraża nadzieję, że niezajdzie żadne niebezpieczeństwo, któreby zakłóciło spokój Europy. Wojna domowa w Ameryce trwa dotąd, ale nieszczęściem nieogranicza się na samej Ameryce północnej. Od początku jej postanowił rząd angielski niebrać udziału w tej walce, i dotąd też nie ma żadnego powodu zarzucać swą neutralność. Potem wspomina mowa od tronu o zaburzeniach w kilku prowincjach tureckich. W Konstantynopolu zbrali się na konferencję uczestnicy traktatu paryskiego. Można się spodziewać, że odnośne sprawy będą uregulowane w sposób, odpowiadający zarówno zobowiązaniom traktatu paryskiego, jak i uzasadnionym prawom Sultana i życzeniom chrześcian. W końcu wspomina jeszcze mowa od tronu działania wojenne w Chinach i zawarcie traktatu handlowego z Belgią.

Francya.

Paryż, 5go sierpnia. (Nowiny dworu. — Wicekról egipski.) Cesarz oczekiwany jest dnia 10go b. m. w Saint-Cloud, gdzie do 19go zabawić ma. Potem uda się do obozu pod Chalons, gdzie obecnym będzie przy wielkich manewrach odbyć się mających. Cesarzowa przez ten czas udać się ma z Cesarzowiczem do Biarritz. Piętnastego sierpnia odbyć się ma przed Cesarzem wielka rewia gwardyi narodowej i wojska. *Patrie* twierdzi, iż zanim Cesarzowa do Biarritz się uda, Cesarz przedsięwzięcie podróż kilkunastodniową. „Wiedzieć nie można“, dodaje *Patrie*, czyli podróż ta zostanie w związku z zjazdem Monarchów w nadgranicznym mieście niemieckiem, o którym to zjeździe od niejakiemu czasu mówiono.

Pays donosi o przybyciu Wicekróla egipskiego do Cherbourga, tudzież generała Miramon, eksprezdyenta rzeczypospolitej meksykańskiej do Paryża. P. Boorbonlou, poseł francuski w Pekinie, wraca lądem do Francyi, i w przejeździe przybył już do Syberyi z rodziną swoją i orszakami z sześciu osób złożonym.

Włochy.

(Interpelacye wizbie. Doniesienia telegraficzne. Proklamacya królewska z powodu ruchów Garibaldeggo stała się powodem burzliwych scen w posiedzeniu turyńskiej Izby deputowanych z d. 3. sierpnia. Była ona w ręku deputowanych przy otwarciu posiedzenia; dep. Ferraris zażądał głosu dla interpelowania ministrów. Prezes po zapytaniu się izby, odmówił mu głosu, co wywołało wielkie rozdrażnienie pomiędzy opozycją. Gdy jednak minister Ratazzi oświadczył, iż gotów jest zaraz na interpelację odpowiedzieć, biorąc na siebie odpowiedzialność za proklamację, przeto Ferraris zabrawszy głos, oświadczył najprzód, iż zgadza się co do zasad proklamacyi, gdyż sam jest za legalnością i statutem. Trzeba jednak, żeby statut wykonany był. Zapytuje więc, czy pań-

stwo jest skonsolidowane, jedność pozaprowadzana, finanse uregulowane? Anarchya grozi ze wszzech stron, ministeryum jest bezsilne. Garibaldi jest człowiekiem ludu, lud go uwielbia. Jeżeli proklamacya przeciwko niemu jest wystosowana, to grozi nam wojna domowa. W końcu mowca ostrzega ministrów, izby nie rozpoczynali walki z Garibaldi i nie uciekali się do środków niepewnych.

Ratazzi oświadczył na to, iż ministeryum nie jest bezsilne, posiada ono dostateczną siłę, by siły w razie potrzeby użyć bez nadwężania statutu. Mylnem jest, jakoby Garibaldi Włochy reprezentował. Dokonał on wielkich rzeczy pod sztandarem Włoch i Wiktora Emanuela. Właśnie dla tego, że krajowi wielkie usługi wyświadczył, musi być pierwszym w uszanowaniu prawa. W razie przeciwnym prawo dosięgnie go tak jak każdego innego. Spodziewa się jednak, iż Garibaldi nie zechce wystąpić przeciw prawu. Crispi i Brosterio, przemawiając w duchu Ferrarisa, ganili proklamację pod każdym względem. Cassini zaś wystąpił z wnioskiem, ażeby izba, dzieląc uczucia w proklamacyi królewskiej wyjawione przeszło do porządku dziennego. Wniosek ten znaczną większością głosów przyjęty został.

Telegram z Turynu z dn. 7. sierpnia donosi, że Ratazzi na posiedzeniu izby deputowanych oświadczył, iż nie ma dalszych wiadomości z Sycylii. Doniesienia zatrwajające są mylne. Sądzi, iż nie przyjdzie do starcia się z Garibaldi. Jest nadzieja, że usłucha głosu królewskiego. Minister nie zna wprawdzie pozycyi Garibaldeggo, wiadomo mu jednak, iż między jego stronnikami powstała dezercya.

Drugi telegram z Turynu z dn. 8. sierpnia przyniósł wyciąg z artykułu urzędowego dziennika *Giornale di Torino* twierdzącego, że Garibaldi, chociaż ustąpić nie chce, jednak oświadczył, iż z Włochami bić się nie będzie. Wojsko postępuje za nim, unikając kolizyi. Zdaje się, że Garibaldi usiłuje zbliżyć się do brzegów. Wiści o zamiarach demonstracyi w Rzymie znów się powoływały.

Niemcy.

Berlin, 7. sierpnia. (Nota Bernstorfa w sprawie traktatu handlowego. Minister heski Stiernberg.) Pruska „*Powszechna Gazeta*“ zamieściła notę hr. Bernstorfa do posłów pruskich przy państwach związku cłowego niemieckiego. W nocy tej hr. Bernstorff zawiadamia ich o nastąpieniu podpisaniu traktatu handlowego z Francyą zawartego, wyraża następnie nadzieję, że rządy związku cłowego przystąpią do traktatu, który za ich zleceniem negocjowany był, zwłaszcza, że Prusy zawiadamiały ich w czasie właściwym o postępie negocyacyi. W końcu wspomina o propozycjach Austrii, które nie mogły spowodować Prus do zejścia z drogi, na którą wstąpiły w skutek głębokiej rozważki korzyści własnej i związku cłowego. Dodaje zaś hr. Bernstorff, iż co do niektórych artykułów, pierwsiastkowej taryfy traktatem ustanowionej zaprowadzone zostały zmiany życzeniem przemysłowców związku cłowego odpowiednie. Nadto oświadcza gotowość Prus do zniesienia opłaty przechodowego na moszcz i wino, dogadzając życzeniom z wielu stron wyrażonym. Że zaś traktat handlowy prusko-francuski od dnia 1. stycznia 1863 w wykonanie wejść ma, przeto hr. Bernstorff wyraża nadzieję, iż członkowie związku cłowego z przystąpieniem swem ociągać się nie będą.

— Depesza telegraficzna z **Kasel**, z d. 7. sierpnia donosi, że reskrypt względem dymisji ministra Stiernberga został odwołany, i że rzeczony minister objął na nowo swoje urządowanie.

Królestwo Polskie.

(Przyjazd brata cesarskiego. — Zamach na mgr. Wielopolskiego. — Ułaskawienia.) Z **Warszawy** z 7. b. m. przyniosła telegraficzna poczta następujące wiadomości:

Wielki książę Alexander Alexandrowicz, drugi syn Cesarza, przyjechał 6. b. m. do Warszawy.

Dnia 7go wieczorem, gdy margrabia Wielopolski wysiadł z powozu przed biórem komisji finansowej, strzelił do niego dwukrotnie z rewolweru niejaki Ludwik Gryll, litograf, ale nie zranił go wcale. Sprawcę zamachu schwytano.

Dziennik Pow. z dnia 7. sierpnia potwierdza to doniesienie, tylko dodaje, że nazwisko sprawcy nie było jeszcze wiadome.

Nakoniec donosi jeszcze telegram z 8. sierpnia z **Warszawy**, że z okoliczności rocznicy urodzin Jej M. Cesarzowej i chrztu nowonarodzonego Wielk. księcia Wacława, otrzymało 114 skazanych zupełne opuszczenie, a 7 zmniejszenie kary, między tymi także Wyszyński. Listę imienną tych ulaskawionych ogłasza osobny dodatek do *Dz. pow.* z 7. b. m.

Rosya.

Petersburg, 31. lipca. (Nowa moneta z dawkowa. Konwencya telegraficzna z Turcyą.) „*Dziennik powsz.*“ donosi: Najjaśn. Pan w d. 18. czerwca (v. s.) raczył zatwierdzić decyzję rady państwa, wydaną na przedstawienie zarządzającego ministerstwem finansów, upoważniającą go do wypuszczenia w obieg drobnej monety 72 próby, na 6 milionów rubli srebrem. Jeżeli potrzeba powiększenia ilości drobnej monety da się jeszcze następnie uczuwać, zarządzający ministerstwem będzie mógł wnieść przedstawienie o nowe wypuszczenie w obieg.

Towarzysz ministra sprawiedliwości w d. 19. kwietnia (v. s.) r. b. przedstawił rządzącemu senatowi, zakomunikowane przez towarzysza ministra spraw zagranicznych w kopjach: 1) Najwyżej ratyfikowaną konwencję telegraficzną, zawartą pomiędzy Rosją i Turcją, wraz z instrukcją co do przesyłania międzynarodowej telegraficznej korespondencji; 2) umowę zawartą przez Rosję z rządem Księstw Naddunajskich co do stosunków telegraficznych, z deklaracją podpisaną przed głównozarządzającego drogami komunikacji i publicznymi budowlami, — przy czem dodał, że ratyfikacje wspomnianej konwencji z Turcją i umowy zawartej z rządem Księstw Naddunajskich, jak się okazuje z odezwy towarzysza ministra spraw zagranicznych, zostały już zamienione.

Księstwa Naddunajskie.

Bukareszt. (Emancypacja izraelitów.) Wydany na wniosek ministerstwa dekret książęcy z 5/17. lipca postanawia, że na przyszłość mają wszyscy izraelici, czy są poddani mołdawsko-wołoskiego czy obcego rządu, podlegać co do obowiązków i praw jako mieszkańcy kraju tym samym ustawom, co poddani krajowi i zagranicznym, którzy wyznają inną religię. Co do ich obrządku i zakładów dobroczynnych, nie będzie rząd na przyszłość mieszać się do nich wcale, i wolno będzie izraelitom, pod jakąkolwiek opieką, regulować swoje sprawy religijne, dobroczynne i naukowe w taki sposób, jak się ułożą między sobą, nie ulegając żadnym wpływom zewnętrznym. Tylko pod względem organizacji szkół i szpitali, mają izraelici stosować się do rozporządzeń, jakie w tej mierze wydało ministerstwo wyznań i nauk.

Turecja.

(Najnowsza poczta lewantyńska. — Depesze z widowni w alki.) Z **Konstantynopola** przywiózł paropływ Lloyd'a do Tryestu wiadomości z 2. sierpnia. Nevres Bej, pierwszy szambelan Sultana, mianowany został Muszyrem i ministrem finansów.

Do Stambułu przybyła deputacja notablów tureckich z Belgradu, by przedłożyć Porcie wykaz poniesionych szkód i prosić o ochronę.

Uwięziono kilka osób, zawikłanych w spisku sławiańskim w Ternowo. Zabrane papiery kompromitują także cudzoziemców i wskazują Belgrad jako ognisko rewolucji.

Piemoncki poseł Carraciolo miał 29. z. m. audyencję wstępną.

W **Brusie** spalili Turcy przedziałnię jedwabiu urządzoną na starym tureckim cmentarzu. Załoga Brusy została wzmocniona, i wysłano tam adjutanta Fuada Baszy.

Dnia 31. lipca miała się odbyć trzecia konferencja w sprawie serbskiej.

Ze **Smyrny** donoszą z 1. sierpnia, że korweta „Arcyksiążę Fryderyk“ i inne statki kanonierskie, stojące na wodach Lewanty, zostały odwołane.

Z **Czernogórskiego** teatru wojny donosi telegram z **Trzebinii** z 6. sierpnia, że Ferik Rucuk Basza przybył tam 5go, a nazajutrz miał odjechać do Bileku. Słychać, że ma z dostatecznymi siłami zbrojnymi uderzyć na Czernogórę z przodu.

Drugi Telegram z **Mostaru** z 6. sierpnia oznajmia, że dla braku wody i naprawy gościńców opóźniły się działania tureckie, ale tego dnia zamierzali już Turcy uderzyć na Riekę. W dniach 2., 3. i 4go sierpnia zostali Czernogórcy pobici po walecznym oporze; słychać także, że Mirko tylko przemocą zdołał utrzymać swoich ludzi na placu bitwy.

Kronika.

— Z **Krakowa** donoszą: Dyrekcja kolei północnej Cesarza Ferdynanda i kolei Karola Ludwika dozwoliły członkom niemieckiego sejmku prawników udawać się na ten sejm wagonami pierwszej i drugiej klasy za uiszczeniem połowy opłaty taryfą przepisanej, a to od 15. sierpnia do 7. września h. r. To odnosi się także do jazdy z powrotem ze sejmku, ale tylko dla tych członków, którzy mogą się wylegitymować. Rodziny członków nie mają korzystać z tego przywileju.

Według dawnego rozporządzenia wszystkie nieszczęśliwe wypadki na kolejach żelaznych mają być natychmiast podawane do wiadomości c. k. jeneralnej inspekcji kolei austriackich w Wiedniu. Ministerjum handlu wydało teraz rozporządzenie, aby wszelkie sprawozdania tego rodzaju odbywały się drogą telegraficzną, a c. k. urzęda telegraficzne otrzymały zlecenie przesyłać telegramy bezpłatnie.

— Donoszą z **Odessy**, że tegoroczne żniwa w gubernii Chersońskiej nie udadzą się wcale pomyślnie. Ciągła posucha i szarańcza przyczyną tego.

Z innych powiatów również niepomyślnie nadchodzi wiadomości. W **Bessarabii** pszenica, żyto i jęczmień zapowiadały tu i owdzie obfity zbiór słomy i zizna; kukurudza, len i ziemniaki udały się tam bardzo dobrze. Zbiór siana z przyczyny posuchy wypadł średnio. W obwodach Orchow, Kiszyniew, Bender, Akerman i Reny zboże jest w najgorszym stanie. Koło Taganrogu zasiewy są mniej więcej takie, jak innych lat. Z sąsiednich także prowincji (z Saratowa, Orła itd.) donoszą, że zasiewy wypadły bardzo miernie, a na Kaukazie nie udały się zupełnie. W **Berdiańsku** i na 300 wiorst w okolicy oceniają zbiory tegoroczne na 1/4 część zwykłej wartości. W powiatach odleglejszych, jako to: w **Kursku**, w **Curowie**, w **Pułtawie** zbiory udały się bardzo

dobrze. Z **Teodozyi** donoszą, że zasiewy zniszczone zostały przez ciągłą posuchę, szarańczę i inne owady, a tak **Krym** na potrzebę miejscową będzie musiał gdzieindziej zboże zakupywać. Z **Teodozyi** da się wywieźć około 1000 czwartki nasienia linańego; jedyny artykuł, który oparł się szkodliwym wpływom zewnętrznym. Również niepomyślnie nadchodzi doniesienia z **Marinopola**, lecz w powiecie tym nieurodzaj nie jest tak powszechnym, jak w **Krymie**.

— Z **Kijowa** piszą 23. lipca, że tamedzyny jarmark letni już się skończył; body jarmarczne zaczynają rozbierać, kupcy pakują swe towary, a **Padol** znowu zaczyna przybierać swą zwykłą fizyonomią aż do stycznia 1863 r., to jest do chwili, kiedy się rozpoczną kontrakty kijowskie, i kiedy na placach i ulicach jego znowu ruch się rozwinie jak w mrówisku. Jarmark tegoroczny przeszedł prawie niepostrzeżenie, kupcy użalali się na mały odbyt towarów, kupujących było nie wielu, a pieniędzy brak nadzwyczajny. Cukier szczególnie zaczął się podnosić w cenie, i obecnie najlepszego gatunku taniej dostać nie można, jak po rs. 8 kop. 80 za pud. Mówią, iż z powodu drożyzny robotnika i robocizny około buraków, cena cukru podniosła się do 10 rs. Wstrzymanie fabrykacji w wielu fabrykach cukrowych zniżyło nieco cenę drzewa, i dlatego niektórzy właściciele teraz się w opał zaopatrują.

(Kongres architektów i inżynierów.) Między 3. i 6. b. m. miało odbyć się w **Hanowerze** trzynaste zgromadzenie niemieckich architektów i inżynierów. Zapowiedziano także wystawę dzieł architektonicznych; a za pośrednictwem prezesa stowarzyszenia architektów i inżynierów przyszedł do skutku program, który dotyka najrozmaitszych kwestyi; d. 4. i 6. sierpnia miały chodzić osobne pociągi do **Hildesheimu** i miejsca portowego **Geistemünde**.

Ostatnie wiadomości.

Wiedeń, 9. sierpnia. Izba panów zatwierdziła na dzisiejszem posiedzeniu znowu kilka pomniejszych rubryk budżetu, jako to: *dlugi państwa, amortyzacja długów, subwencje, strata na monetach i wezlach* i tp. Są to już ostatnie rubryki budżetu z roku 1862, i zdaje się, że po ich wotowaniu odroczy się izba panów podobnie jak izba deputowanych na czas dłuższy. Zresztą nieprzyniosły dzisiejsze dzienniki krajowe nic ważnego, tylko w *Lloydzie pestenskim* znachodzimy wiadomość z **Wiednia**, że w skutek najwyższego pisma do kanclerza węgierskiego, (o którym wspominał już telegram z **Pesztu** a które podamy jutro) ma namiestnictwo węgierskie złożyć natychmiast komisję, i zalecić jej jak najspieszniejsze wygotowanie wniosków do żadanego projektu ustawy.

Berlin. Hr. **Bernstorff** odpowiedział już na notę austriacką z 26. lipca w sprawie związku celnego, i jak oznajmia dzisiejszy telegram z **Berlina** z 8. sierpnia, wysłał tę odpowiedź zeszłej środy do **Wiednia**. Rząd pruski odrzuca w niej stanowczo wszelkie układy, dopokąd traktaty z **Francją** niebędą zapewnione wszechstronnem przyzwoleniem.

Wiedeński dziennik „*Presse*“ utrzymywał niedawno, że konferencja względem reformy związku celnego została odroczone w **Wiedniu**. Temu doniesieniu zaprzecza teraz „*Gazeta bawarska*“ i oświadcza, że obrady tej konferencji toczą się dotąd bez przerwy.

W **Paryżu** zwraca teraz główną uwagę na siebie nowy dziennik „*La France*“ pod redakcją pana **Laguerroniéra**. Dnia 8. b. m. wyszedł pierwszy numer jego i zawiera artykuł samego redaktora o wewnętrznej polityce Cesarstwa. Pan **Laguerroniéra** dowodzi w niem obszernie, że rząd cesarski pokonuje rewolucję wolnością.

Prócz tego podaje ten dziennik ważne doniesienia z **Włoch**, które jak można wnosić ze stosunków tego dziennika do rządu cesarskiego, czerpane być muszą z najpewniejszych źródeł. I tak dowiadujemy się z niego, że **Garibaldi** na radzie odbytej 4. b. m. postanowił iść do **Rzymu**. Liczba ochotników jego wynosi 6000, którzy tworzą tajemne towarzystwo i pobierają żołd. Korpus ekspedycyjny najął 6 okrętów handlowych. **Garibaldi** wyładuje w odnodze **Salerno**, z kład z korpusem posiłkowym wkroczy do państw rzymskich. W **Neapolu** zapowiadają wielką demonstrację za przybyciem **Garibaldeg**o, a włoska eskadra nie robi żadnych przygotowań, by wyładowaniu przeszkodzić. Dalej donosi *La France*, że pod **Salerno** przybył dn. 6. angielski okręt wojenny, i że na radzie ministrów w **Paryżu** uchwalono wysłać do **Rzymu** posiłki, których część przybyła już do **Civitavecchii**. Te doniesienia o bliskim pochodzie **Garibaldeg**o potwierdza także dzisiejsza depesza telegraficzna „*Czasu*“ z **Turyń**u z 9. sierpnia. Według niej bowiem donosi urzędowa *Gazeta turyńska*, że ochotnicy **Garibaldeg**o zdają się maszerować do **Messyny**. W izbie deputowanych nadmienil **Ratazzi** pogłoskę o starciu się wojska z oddziałów **garibaldi**owskich pod **Agrigentem**, ale urzędowych raportów o tem nie ma jeszcze.

Z **Królestwa Polskiego** prócz podanych we właściwej rubryce szczegółów o zamachu na margr. **Wielopolskiego**, nie nowego dzisiejsze dzienniki nie przyniosły. Z „*Czasu*“ tylko dowiadujemy się jeszcze, że rada administracyjna królestwa uchwaliła stołpniowe otwieranie rad powiatowych.

Bank rosyjski zniżył cenę szlachetnych kruszców aż do miesiąca stycznia o 1% miesięcznie, i odtąd będzie wartość półimperyała 546, a rubla sr. 106 kopiejek. Później mają nastąpić dalsze jeszcze redukcje.

Telegram z **Aten** z 2. sierpnia na **Tryest** donosi, że izba przyzwoliła wynagrodzenie i znaczną subwencję greckiemu towarzystwu żeglugi parowej, i że literat **Dragumi** mianowany został ministrem spraw zewnętrznych i królewskiego dworu.

Poczta amerykańska z 30. lipca przyniosła znowu kilka ważnych szczegółów z teatru wojny. Jenerał Pope wkroczył w 60.000 do Wirginii. Jenerał separatystowski Ewell zajął Gordonsville. Unioniści ustąpili z Greatfunction, które obsadzili separatysty. Pod Richmondem otrzymali południowcy posiłki, które skoncentrowały się między rzekami James, Appomattoz i Richmondem. Unioniści pobili znaczny korpus separatystów w Missouri.

Nakoniec donosi jeszcze depesza z Vera-Cruzy z 17. lipca, że Meksykanie naproźnie usiłowali wyprzeć Francuzów z Orizaby, i że gościniec z Vera-Cruzy do Orizaby jest otwarty.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 9. sierpnia.

Hotel rosyjski: PP. Pietrowicz Ksaw., z Wołostkowa. — Nowogorad-scheff Alojzy, ces. ros. putkownik, z Rosyi.

Hotel europejski: Poten Karol, z Olszanki. — Trzeciński Ign., z Żyrawy. — Swiejezawski Wład., z Pągowy. — Papara Hen., z Zubowmostów. — Gątkiewicz Michał, z Putysk.

Hotel angielski: Torosiewicz Fran., z Hłhoczy.

Hotel krakowski: Inländer Jakób, doktor med., z Buczacza.

Zajazd Kuhna: Borkowski Jarosław Izyd., z Potylicza.

Dnia 10. sierpnia.

Hotel rosyjski: PP. Kęplisz Mar., z Artasowa. — Hr. Borkowski Stan., z Seredny.

Hotel europejski: Obertyński Wład., z Leszkowa. — Wróblewski Wład., z Czortkowa. — Hr. Komarnicki Karol, z Złoczowa. — Wierzbiński Jul., z Kutkorza. — Toczyński Wacław, z Księżnicy.

Hotel angielski: Fedorowicz Jan, z Okna. — Borowski Robert, doktor medycyny, z Krakowa.

Hotel krakowski: Arbre Jan i Zawadzki Wład., z Rosyi. — Baroni Józ., z Słowicy.

Zajazd Krynickiego: Mierzwiński Erazm, z Buławy. — Croisse Ludwik, z Kozelowa.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 9. sierpnia.

PP. Zbyszewski L., do Krakowa. — Gilewski Karol, prof. — Matkowski Jędrzej, do Hanaczówki. — Hr. Rozwadowski Wład., do Kochanówki. — Zawadzki Wład., do Paryża. — Frühling Alex., adw. kraj. do Tarnopola.

Dnia 10. sierpnia.

PP. Wurzel Maur., doktor praw, i Wurzel Dym., ces. ros. radzca kol. do Stanisławowa. — Manolly Alex. i Donicz Jęd., do Moldawii. — Jordan Teofil, do Nowogrodca. — Pietrowicz Ksaw., do Wołostkowa. — Ks. Czwertynski Wład., do Krakowa. — Czajkowski Jan, do Bóbrki. — Runge Jan, do Jankowic. — Jankowski Wojc., do Rosochowaćca.

Dziś trzecia opera włoska: „Lucia di Lammermoor“.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 8. sierpnia 1862.

Porę	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
6. god. zrana	325.86	+ 14.8	83.1	południowy sł.	pochmurno
2. god. po poł.	325.40	+ 22.9	45.6	zachodni	" "
10. god. wiecz.	324.69	+ 18.0	68.9	poł.-zachodni	" "

Dnia 9. sierpnia 1862 roku wyciągnięto w c. k. urzędzie loteryjnym lwowskim następujące pięć liczb:

2. 27. 07. 11. 8.

Przyszłe ciągnięcia nastąpią dnia 20. i 30. sierpnia 1862 r.

Kurs lwowski.

Dnia 9 sierpnia.

	gotówka		towarem	
	zł.	c.	zł.	c.
Dukat holenderski wal. austr.	6	1	6	7
Dukat cesarski	6	3	6	9
Półimperyal zł. rosyjski	10	40	10	49
Rubel srebrny rosyjski	1	96	1	98
Talar pruski	1	88	1	90
Polski kurant i pięciozłotówka	—	—	—	—
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł.	80	85	81	88
" " m. k. za 100 zł.	84	85	85	88
Galicyjskie obligacje indemnizacyjne bez kuponów	70	85	71	88
5% Pożyczka narodowa	82	43	83	8
Akcyje gal. kol. żelaz Karola Ludwika	229	50	231	50

Telegrafowany kurs wiedeński papierów i wexli.

Dnia 9 sierpnia

Z pożyczki narod. po 5% za 100 zlr. 82 85. Metaliki po 5% za 100 zł. 71 35; po 4 1/2% za 100 zł. —; po 4% za 100 zł. —. Obligacje indemnizacyjne Nizszej Austrii po 5% za 100 zł. —; Węgier —; Galicyi —; Bukowiny —; Akcyje Banku narodowego sztuka 797. —; Instytutu kredytowego dla handlu i przemysłu 213 30; nizsze-austr. towarzystwa eskontowego —.

Listy zastawne. Galic. instyt. kred. po 4% za 1.0 zł. —.

Wexlowy. Za 100 zł. południowo-niemieckiej waluty —; Lipsk za 100 talarów —. Londyn za 10 funtów szterl. 27.99. Medyolan za 100 zł. waluty austriack. —. Paryż za 100 fr. —.

Kurs złota. Dukaty ces. mennicze 6.10 dukaty ces. pełnej wagi —. Korony —. półkorony —. Srebro 125.75

Kurs giełdy wiedeńskiej.
Dnia 8 sierpnia.

A. Błóg publiczny.		B. Krajów koronnych		C. Obligacje indemnizacyjne	
W austr. wal. po 5%	pien.	W austr. wal. po 5%	pien.	po 5% za 100 zł.	po 5% za 100 zł.
66 20	66 40	86.50	86.50	86.50	86.50
82.70	82 80	86.50	86.50	86.50	86.50
82 90	83 —	86.50	86.50	86.50	86.50
71 10	71 20	86.50	86.50	86.50	86.50
71 50	71 70	86.50	86.50	86.50	86.50
62 50	62 75	86.50	86.50	86.50	86.50
55 —	55 50	86.50	86.50	86.50	86.50
41 75	42 —	86.50	86.50	86.50	86.50
35 50	36 50	86.50	86.50	86.50	86.50
14 15	14 30	86.50	86.50	86.50	86.50
131 75	132 25	86.50	86.50	86.50	86.50
90 75	91 —	86.50	86.50	86.50	86.50
91 25	91 40	86.50	86.50	86.50	86.50
92 70	92 80	86.50	86.50	86.50	86.50
17 —	17 25	86.50	86.50	86.50	86.50
67 50	68 —	86.50	86.50	86.50	86.50
61 50	61 75	86.50	86.50	86.50	86.50
54 80	54 75	86.50	86.50	86.50	86.50
48 —	48 50	86.50	86.50	86.50	86.50
45 50	46 50	86.50	86.50	86.50	86.50
40 —	41 —	86.50	86.50	86.50	86.50
36 —	37 —	86.50	86.50	86.50	86.50
31 —	32 —	86.50	86.50	86.50	86.50
67 —	68 —	86.50	86.50	86.50	86.50
61 80	61 75	86.50	86.50	86.50	86.50
54 50	54 75	86.50	86.50	86.50	86.50
86.50	87 —	86.50	86.50	86.50	86.50
86.50	87.10	86.50	86.50	86.50	86.50
90 80	91 —	86.50	86.50	86.50	86.50
88 80	89 —	86.50	86.50	86.50	86.50
88 80	89 —	86.50	86.50	86.50	86.50
95 —	96 —	86.50	86.50	86.50	86.50
86.50	86.50	86.50	86.50	86.50	86.50
73 15	73.40	86.50	86.50	86.50	86.50

D. Obligacje z prawem pierwszeństwa.		E. Kurs złota.	
Kolej Ansig. Ciepł. po 200 zł. m. k.	pien.	Dukaty ces. mennicze	pien.
175 —	176 —	6.09	6.11
200 —	200 —	6.09	6.11
154 —	156 —	17.50	17.55
431 —	433 —	10.16	10.18
223 —	230 —	10.42	10.45
395 —	401 —	1.8 1/2	1.89
390 —	395 —	125.50	125.75
250 —	250 —	13. 50 c.	13. 50 c.
104 25	104 50		
89 50	89 75		
85 29	85 30		
79 50	80 —		
96 75	97 —		
139 —	139 25		
93 —	93 50		
83 —	83 50		
94 —	95 —		
130 60	130 80		

ZAMKNIĘCIE RACHUNKÓW

GALICYJSKIEGO TOWARZYSTWA KREDYTOWEGO

⊖ Za I półrocze 1862. ⊖

Z Dyrekcyi gal. Towarzystwa Kredytowego.

Lwów dnia 30 Czerwca 1862.

Kazimierz Hr. Krasicki,

Prezes.

L W Ó W,

W DRUKARNI ZAKŁADU NARODOWEGO IMIENIA OSSOLIŃSKICH.

1862.

a. Wynikłość zarządu w I. półroczu 1862.

Przychody:

	Pojedynczo Wal. Austr.		Razem Wal. Austr.	
	zł.	kr.	zł.	kr.
Z opłat za wygotowanie listów zastawnych	368	55		
Z obrotu własnych listów zastawnych	1.001	88		
Prowizji od pożyczek na zastawy	10.902	24 ⁵⁰ / ₁₀₀		
" " listów zastawnych	15.576	60		
" " innych efektów	797	50		
" za zwłokę	2.228	85		
" " eskontowanie	719			
Czysty dochód z gmachu Towarzystwa kredytowego	4.573	65 ⁵⁰ / ₁₀₀		
Z powiększenia wartości sprzętów	609	27		
Z nadzwyczajnych wpływów	583	50		
Z ułamek w funduszu umarzającym	10	14 ⁷⁵ / ₁₀₀	36.971	17 ⁷⁵ / ₁₀₀

Wydatki:

Płace Dyrektorów, urzędników i sług	11.703	50		
Diurny	2.287	95		
Pensye wdów po urzędnikach	490	78		
Wynagrodzenia i wsparcia	772			
Potrzeby kancelaryjne	2.058	14 ⁵⁰ / ₁₀₀		
Stęple do kuponów i kosza pocztowe	2.539	96		
Czynsz najmu ubikacyj dla Towarzystwa kredytowego	2.425			
Koszta druku wygotowania listów zastawnych	2.307	55		
Podatek dochodowy od własnych funduszy	1.170	29		
Należności bankowych	541	18 ⁵⁰ / ₁₀₀	26.276	34

Okazuje się czysta przewyżka

10.694 83⁷⁵/₁₀₀

D. Ogólny ruch kasowy.

Zapas kasowy z końcem II półrocza 1861
 W tem półroczu wpłynęło
 Summa wpływów
 Wypłaty czyniły
 Reszta kasowa z końcem I półrocza 1862

	W gotowiznie Wal. Austr.		W efektach w wartości nominalnej	
	zł.	kr.	zł.	kr.
Zapas kasowy z końcem II półrocza 1861	16.175	17 ⁵⁰ / ₁₀₀	1.779.750	.
W tem półroczu wpłynęło	1.197 012	70 ⁵⁰ / ₁₀₀	5.539.700	.
Summa wpływów	1.215.185	88	5.519.450	.
Wypłaty czyniły	1.174.412	5	5.567.550	.
Reszta kasowa z końcem I półrocza 1862	58.773	85	1.751.900	.

Z wydziału rachunkowego galic. Towarzystwa kredytowego.

Lwów, dnia 30 Czerwca 1862.

Za Buchhaltera
Michał Zerdziński,
 Oficyał.

ST-10000 7-10-1960

ST-10000 7-10-1960
